

Boekbespreking. The Birds of Egypt.

edited by Steven M. Goodman & Peter L. Meininger; paintings by Sherif M. Baha el Din; graphics by Edward Khounganian & P.L. Meininger. OUP, Oxford, 1989. ISBN 0-19-857644-7

Rinse Wassenaar

Met hun co-auteurs, Joseph J. Hobbs en Wim C. Mullié, hebben Goodman en Peter Meininger een werkelijk prachtig boek weten te laten verschijnen. Het voert in dit blad wat ver om uit alle pagina's iets te citeren, maar de neiging is groot. De uitgave is bijzonder verzorgd en de gegeven informatie zo rijk en uitvoerig dat het leesplezier de prijs van rond 70 pond snel doet vergeten.

In het boek worden in deel I in 5 hoofdstukken op 100 bladzijden o.m. de geschiedenis van de Egyptische ornithologie, de wijze van dataverzameling voor het boek en uitgebreid de aardrijkskunde van het land behandeld. Daarnaast komen de natuur- & vogelbescherming en de racties van de vogels op de veranderingen in de landbouw en in die in de Nijl en haar overstromingsgebied ruim aan bod. Een apart hoofdstuk behandelt overzichtelijk de jacht op vogels en hun eieren. Voor ringers interessant zijn de beschrijvingen van de methoden van vogelvangst. Die zijn zeker niet altijd even weidelijk in onze ogen: zo hanteert men af en toe geblindeerde lokvogels bij de jacht op valken. En de foto van de

opslag van levende consumptie-zangvogels op de markt stemt evenmin vrolijk. Kwartels levend vangen, dat doet men daar al heel lang en zeker zo vernuftig als wij ringers hier achter de eenden en vinken aan zitten. In het avifaunistische deel II worden ruim 400 soorten op 375 pagina's kort (weinig informatie) of langer (veel meer bekend) besproken. Ook dat gebeurt overzichtelijk, verdeelt in alinea's gewijd aan trek, phenologie, aantallen, waarnemingen en, indien gegevens bekend waren, ook aan "ringing".

Van vrijwel alle ringcentrales in Europa en van de Euring Data Bank werd informatie verkregen, en waar nodig ook nog eens gecheckt. De landkaartjes met broedverspreidingen en die met ring- en meldplaatsen zijn duidelijk. Van bijna 30 soorten is een "ring"-kaartje opgenomen. En ja hoor, ook de bescheiden portie Nederland-Egypte gevallen is even volledig verantwoord als, bijvoorbeeld, de veel talrijker gevallen uit Scandinavië! Zo zijn er al heel wat Noordepese Kleine Mantelmeeuwen uit Egypte gemeld. "Onze" Braamsluipers staan met de andere zelfs op de kaart. De in Nederland geringde Tuinfluiter moest het, als één van maar twee gevallen, met een tekstje doen.

Een halve eeuw vogels van Egypte kregen in dit boek, het zij nogmaals gezegd, een zorgvuldige presentatie. Wie naar Egypte ging, gaat of zou willen heeft er wat aan.